

Løbet af saa Nar. Det har derfor ingenlunde været Meningen med at sætte Revisionsfristen til 1879—80, at man ikke ventede nogen Omordning af Retspleien forinden, Meningen har kun været den, at der ikke var nogen tilstrækkelig Anledning til at sætte en anden Revisionsfrist i denne end i de andre Love. Naar vi i Mellemtiden kom til at foretage den Omordning af Retspleien, som vi Alle tænke paa, saa er det en Selvfølge, at vi, uden Hensyn til, at Revisionen ikke var betinget saa tidlig, ville foretage de fornødne Forandringer i Lønningslovene. Der staaer jo ikke, at Revisionen ikke maa foretages inden den Tid; Bestemmelsen har ikke den forbindende Kraft, at Revisionen skal udsættes til den angivne Tid, og naar Folkethinget maatte være enigt derom, kunde der derfor ikke være Noget til Hinder for, at Revisionen fastsættes til det samme Tidspunkt i denne som i de andre Love. Med Hensyn til de Uttringer, der faldd fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (S. M. Mørk), skal jeg kun bemærke, at det berøver paa en Misforstaaelse, naar den ærede Rigsdagsmand saanedo Benvænnelsen Borgmester for Byfogderne i en heel Deel af Landets Kjøbstæder, idet disse Byfogders Udnævnelse til Borgmestere i Genhold til den nye Communallov foregaaer gennem Indenrigsministeriet. Det er en særegen Bestilling i Communen, som overdrages de Paagjældende af Kongen, og som ganske vist i Reglen forbindes med Byfogedembederne, men ikke nødvendigvis behøver at forbindes dermed; er der andre Mænd, som findes skikede dertil, vil der ligesaa godt kunne være Spørgsmaal om at overdrage dem Borgmesterstillingen. Det er ogsaa derfor, at der i Lovforslagets § 8 er indsat en Bestemmelse om, at enhver Retsbetjent er pligtig til at modtage Bestikelse som Borgmester i den Kjøbstad, i hvilken han er bosat. Forsaa vidt den samme ærede Taler berørte, at det kunde være hensigtsmæssigt og for Statskassen fordelagtigt paa flere Stæder, end det allerede er skeet, at nedlægge Skriversembederne og forene dem med de bestaaende Dommerembeder, saa er dette jo et Spørgsmaal, vi allerede tidligere have forhandlet i denne Sal, og det skal være langt fra mig at benegte, at, hvis vi havde

en definitiv Ordning af vort Retsvæsen, hvis vi skulde beholde den samme Ordning, der for Tiden er gjældende, i længere Tid, saa kunde der være forskjellige Forandringer og ogsaa Inddragning af Embeder, som multig kunde foretages; men jeg har opfattet det, som om der i saa Henseende var Enighed, navnlig mellem det høitærede Folkething og Regjeringen, om at udsætte mere indgribende Forandringer i Antallet af det Personale, der for Tiden besørger Retspleien, indtil vi faae en Overtigt over, til hvilke Resultater vi komme i Hovedsagen med Hensyn til den i Grundloven bebudede Omordning af Retspleien. Der var en anden lignende Forandring, som der var Tale om i forrige Session, men hvor jeg ogsaa troer, at de ærede Talere, der yttrede sig om Spørgsmaalet, erklærede sig enig med mig i, at det var bedst at udsætte Reformer af den Art, indtil vi fik at vide, hvilket Standpunkt der vil blive det endelige med Hensyn til Retspleiens Ordning.

Steenstrup: Jeg vil kun gjøre den Bemærkning overfor hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (S. M. Mørk) yttrede, at det var netop i Retning af at drage flere Embeder sammen, at de enkelte Forslag gik.

Da ikke flere ønskede at yttre sig, fattes Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Lønninger m. m. for Udskrivningshæferne samt for Mønstringsbestyreren i Kjøbenhavn.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1727 ff.)

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.